

Söndag:

Efter samlingsfrukost i Hyllingsund så drog Västgötarna (Raisa, Snidarn och Mazter) vidare mot Laxå med Raisa som körledare (Dit hade även Mazter kunnat leda, E20).

Det blev fikastopp med glass i Mullhyttan, det var varmt och skönt. Fikat i Mullhyttan serverades av fyrasystrar.se som också hade lite loppis, vi blev erbjudna en soffa till riktigt bra pris. Efter fika så hade Garmin bestämt att vissa grusvägar i Närke är att jämställa med asfalt, hm trodde det var TomTom som inte hade koll.

Lunch inmundigades i Mogetorps Vårdshus. Buffé så klart, och då måste man ju smaka på alla rätter. Det är inte helt lätt ibland.

Efter framkomst till Skinnskatteberg och snabb installation,

så fick vi en Sightseeing med Irene runt Skinnskatteberg, med besök på Kolmilan. Sedan blev det kvällen.

WELCOME TO KOLARBYN ECO LODGE

Meet the king of the forest

Måndag:

Irene började dagen med en bildvisning från Salabranden (skogsbrand 2014)

Vi åker sedan till Öjesjöbränna eko park där branden bl.a. dödade en skördare (skogsmaskin).

Mina sista dagar som skördare

W
SVEASKOG

Den 11 juli 2014 fick jag en välbehövlig paus i mitt annars stressiga skördarliv. Jag ställdes vid sidan av Rökelsevägen, bakom en liten bergsknalle och under några tallar som gav skön skugga i det varma vädret. Mina förare tog också ledigt.

Det luktar rök!

Efter en tids semester, närmare bestämt den 31 juli mitt på dagen, kände jag röklukt men tänkte inte så mycket på det utan fortsatte min behagliga tillvaro.

På kvällen tilltog röklukten och det blev riktigt otäckt. Det kanske brann i skogen.

Senare fick jag veta att mina förare vid den här tidpunkten tänkte flytta mig för att det var risk för att branden skulle sprida sig till min lugna plats. Det sägs att brandbefälet som tog över på eftermiddagen tyckte att jag inte behövde flyttas, hela Öjesjön var ju mellan mig och branden.

På fredagen den 1 augusti var röklukten fortfarande kvar. Tur att jag inte jobbade och behövde suga i mig rökgaserna. En och annan bil passerade på Rökelsevägen, men jag reflekterade inte så mycket över det.

Jag börjar brinna

Under lördagen den 2 augusti blev situationen riktigt besvärlig. Branden gick inte att hejda och det brann runt omkring mig. Släckningsarbetet var kaotiskt och man behövde min hjälp. Jag var fortfarande vid full vigör och ville gärna hjälpa till.

Jag hörde att min förare var på väg för att hämta mig, men stoppades av den nu mer eller mindre galopperande branden. Jag var instängd och hettan tilltog, det började glöda i mina däck och slangar. Jag höll på att börja brinna. Ibland kunde jag höra helikoptrar flyga över mig, och då tänkte jag att snart får jag en dusch med kallt vatten och klarar mig.

Men det blev bara värre. Hettan var snart olidlig och allt brännbart togs av lågorna. Diesel och hydraulolja förångades och brann så häftigt att mitt hjärta av aluminium smälte, rann ner på marken och stelnade till en odefinierbar metallklump.

På söndagen den 3 augusti hittade man mig och det enda som då återstod var mitt stålskelett.

Jag kommer nu att stå här tills tidens tand har brutit ner mig till atomer och molekyler av de grundämnen jag består av, för att sedan ingå i det eviga kretsloppet.

Vidare for vi via Fläckebo och Fläcksjön, där vi blev visade en runsten som hedra kvinnan, den enda i Norden.

ODENDISASTENEN.

TOLKAD ÅR 1900 AV LEKTOR E. BRATE.

"BONDE · GOD · HOLMGÖT ·
LÄT · RESA · (STENEN) · EF-
TER · ODENDISA · HUSTRU ·
SIN · KOMMER · ICKE · TILL ·
HASSMYRA · HUSFRU · SOM ·
BÄTTRE · FÖR · GÅRD · RÅDER ·
RÖD · BALLE · RISTADE · RUNOR ·
DESSA · (FÖR) · SIGMUND · VAR ·
(HON) · SYSTER · GOD "

"Gode bonden Holmgöt lät resa (stenen) efter Odendisa, sin hustru. Det kommer icke till Hassmyra en bättre husfru som råder för gården. Rödballe ristade dessa runor. Till Sigmund var Odendisa en god syster." Källa: <http://spraktidningen.se/artiklar/2007/10/tidig-tribut-till-kvinnan>.

Vi åker sedan vidare till Väster Färnebo, där man har en god brandplatsutsikt. Man förstår här brandens styrka. (De store bränderna 2018 har ej startat ännu)

Lunch på Nya Serveringen i Engelsberg, Kåldolmar med gräddsås, det satt inte fel. Sedan stannade vi vid Nya Lapphyttan Medeltida järnverk, här har man byggt en miljö från medeltiden för att forska om hur man framställde järn.

Visare till Klackebergs Gruvfält där Blå Grottan är en av sevärdheterna.

Storgruvans lave och sovringsverk

Lavbyggnaden här på platsen är rest över det så kallade Centralschaktet. Det sänktes år 1877 och fungerade som uppföringsschakt för både berg och vatten.

Centralschaktet är 331 meter djupt. De olika orterna och arbetsrummen har namn som t.ex. Skåningen, Kronprinsessan Victoria, Åkerhielm, Hylpers och Ormen länge.

Vid 1880-talets slut, när maskinbörningen kom igång, drogs tryckluftsledningar ner i Storgruvan från ångpanneanläggningen vid Gröndalsgruvans lave. Ångkraften ersattes år 1897 med elektricitet, via Fagerstabrukens gruvor i Malmkärre. Kompressorerna flyttades ner i gruvornas arbetsrum och ett maskinhus, med plats för elektriska motorer, byggdes ihop med laven.

Storgruvans lave stod färdig år 1881. Den är, liksom Gröndalsgruvans lave, uppförd helt i

slaggsten. Båda lavbyggnaderna är försedda med arkitektoniska utsmyckningar som takfriser och valvbågade fönster.

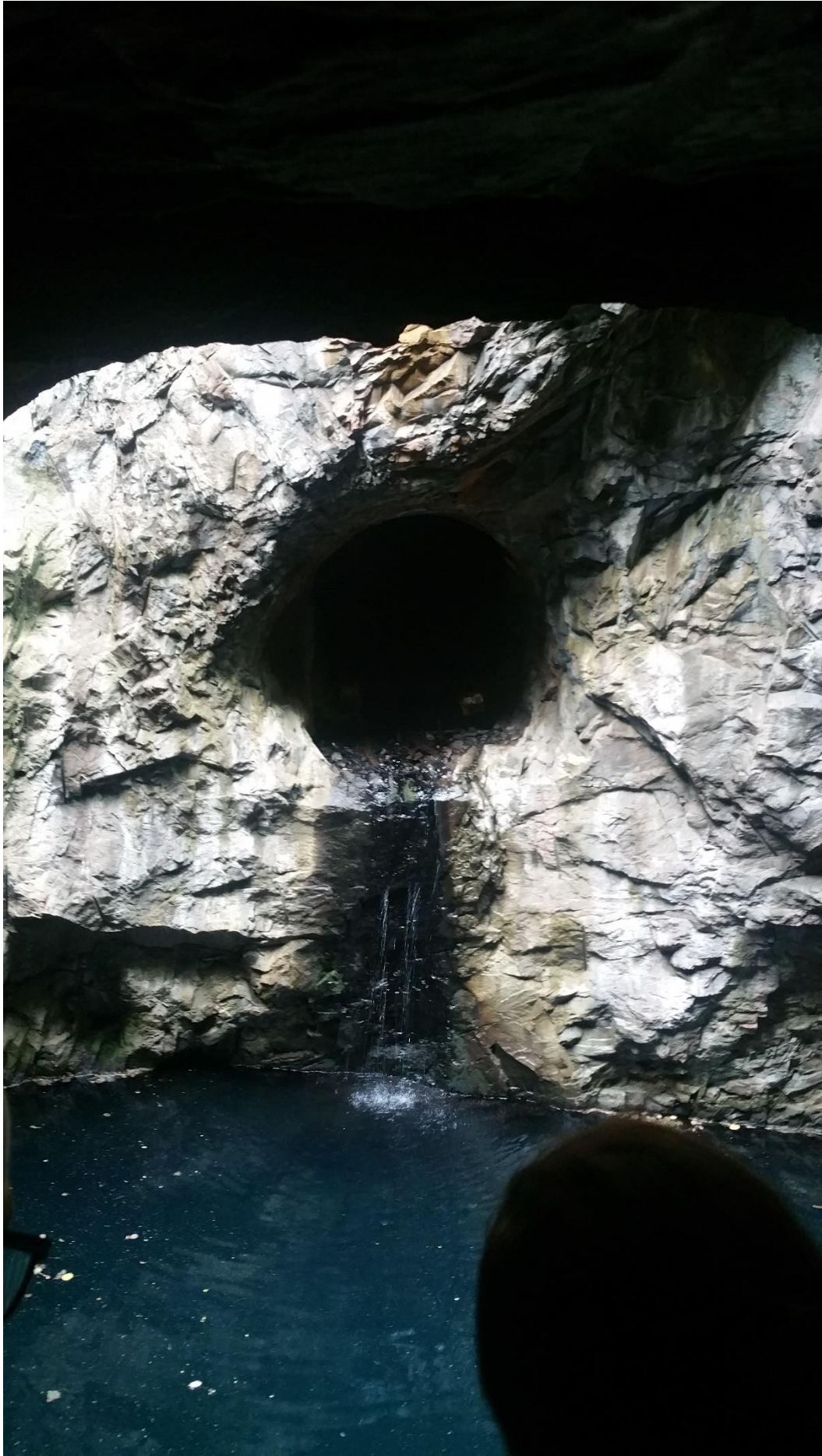
År 1915 byggdes här på platsen ett skrädhus, där malmen tippades från gruvan direkt ner på ett sorteringsband.

Här sorterades malmen i tre kvalitéer beroende på hur mycket järn den innehöll. Sedan transporterades malmen vidare genom tunneln, ut till lastfickorna där järnvägsvagnarna stod klara att ta emot den.

Skrädningen var ett tempoarbete. Det var beundransvärda kvinnor som arbetade med vaskning och skrädning. De flesta var gifta och hade också ett hem att sköta, jämsides med arbetet.

För att klara familjens försörjning krävdes att alla familjemedlemmar bidrog. Män, kvinnor och barn.

På vägen hem tar vi en fikapaus hos Elsa Andersson i Norberg.

Inhandlade några pilsner och korvar till grillen på hemvägen. Sedan blev det lite biljard. Dagens etapp blev 16.5 mil.

Tisdag:

Efter frukost transportsträcka till Torsång, där vi åt en macka.

Varmt och skönt väder.

Besökte ett motormuseum och tittade på gamla mc och fick lite historia av ägaren.

Motor museum

VETERAN - MC - BILAR
GAMLA LEKSAKER MM

Vidare till Sundborn och Carl Larsson gården, vi stannade dock utanför pga. dyrt inträde. En glass hade vi råd med och så klart en liten extrasväng till Leksand och den Gröna skylten... Sedan skulle vi ta en fika på Marias Nostalgic café i Sunnansjö, men tyvärr så hade hon bestämt sig för att jobba korta dagar denna veckan. Så det blev ingen fika där. Så kan det gå. Ganska mycket "transportsträckor" vilket medförde att dagens körsträcka drog iväg till 40 mil.

Onsdag:

Efter frukost begav vi oss till Tidö slott, där mötte Sven "Sladden" Elmqvist upp för att åka med resten av veckan.

Eftersom vi missade den guidade turen så åkte vi vidare till Fiskarhustruns café i Ängsö för lite lunch. Medan vi lunchade så hörde Dallas av sig och meddelade att de var framme i Skinnskatteberg, de valde att stanna och vila. Vi andra for vidare till "Gröna skylten" i Västerås för att proviantera. Efter det så for vi vidare till Skultuna mässingsgjuteri där vi fika och tittade lite. Efter en välbehövlig vila i gräset så for vi till "Mashed Kidneys Mc-Klubb" och åt kvällsmat, redigt go hamburgare.

Väl tillbaka i Skinnskatteberg så blev det kramkalas med "dallas" och "made". En liten pilsner slank ner medan vi "tjöta" på kvällen. Det blev bestämt att vi ska åka till Resarö nästa år. Så tidigt har vi aldrig bestämt oss tidigare. Dagens vägar var slingriga och mysiga. Dagens körsträcka blev 23 mil.

Torsdag:

Efter frukost åker vi en kort bit till Uttersberg bruksmiljö för att titta på lite konst och fotoutställning.

ett besök på Tekniskmuseum i Umeå ligger är som en resa i tiden då du kan följa framväxten av det moderna industrisamhället. I området finns kolnipp, gruvor, hytter med masugnar, hammalsmedja och verk, arbetsbostäder, hamnändor och bergsmanskyrk, kräftverk, järnvägar och en kanal med slussar.

I alla föreningar arbetar aktivt och frivilligt för att göra historien levande och dramatisk i många av de miljöer som finns att utforska inom ökomuseet.

Ekonomuseum Bergslagen är sedan 1986 ett nätverk i Dalarna och Västmanland, där nio kommuner samarbetar för att skapa upp en levande kring för närings-, handels- och färdhistoria i Bergslagens historia. I nätverket ingår även de lärarmuseerna i Dalarna museum och Västmanlands läns museum.

www.gutenberg.org/files/59

A visit to Room 2200 at the Getty Center is like a journey through time, allowing you to discover the story of a city's industry in the way you will find chemical leaching tanks, pipes, condenser coils, metal lathe wheels, hammer forges and oil cut, wrenches, coverings, barrel hoppers, mixing barrels, slingers, power washers, railways with barrel slides, etc.

Local organizations work actively and voluntarily to bring life and drama to history by means of the desire to be discovered within the community.

and their respective governments must play a major role in the development of the network. The Department of Cultural Heritage is responsible for the development of the network and the Department of Cultural Heritage is responsible for the development of the network and the Department of Cultural Heritage is responsible for the development of the network.

အမှတ်(၁) ပညာရေးဥပဒေကြမ်း

55 Ulfersberg har fött sitt namn efter Ulferslou, en bruksgård på 1600-talet, och inte efter Hedsjö-Ämnens färdande drottning.

Minst hundra är Björn Utterlöfs användare utskrivna för järnreningstillag, där man uppstår dra nytta av det löslunda vattnet. 36 smån ågom uppstår af det smån, som utveckladn och medelutvinnad af olika ågom. Vid ned åggningen, till följd af konjunktivtacknad efter första världskriget, var Utterberg ett modern tillägg till Åkerstads hemgårdar - i privat ågom och arbetaråstads.

År 1866 nådde järnvägen Öttersborg innan den forsländes. Till följd av ett missförstånd när det första loket beviljades fick den en unik godsvagn. Nästa persontåget gick 1952 och godstrafiken upphörde 16 år senare.

På det tidigare stationsområdet finns nu gågator och skulpturpark. Råstamens naturreservat skyddas av en ovanlig anledning: det är en akustikpark.

Littleberg was named after Little, who was a 19th-century ironworks proprietor.

For a more detailed view of the estate on following Ward West, also belonging to class, but also by then a modernist estate. Today, the deeply owned manor and some workers' dwellings remain.

In 1966, the railway had come to Lillersborg and was later extended. Following a misunderstanding when the first locomotive was to leave, the trail had a unique gauge. The last passenger train departed in 1962, and 16 years later, goods traffic ceased.

A gully and a small park can be found in the former station area. The new railway is protected for all animals in case – it is an asphalt park.

Sedan vidare till Surahammar och för tankning och bensträckare. På vägen mot Sala silvergruva stannar vi till hos Arne i Gullvalla (Irenes jaktkompis) han förevisade älgslakteriet och ett gäng gamla motorsågar.

Innan vi besöker Sala silvergruva så får vi lite mat på Månsols. Efter maten fick vi en guidad tur på 155 meters djup i Sala silvergruva.

På vägen tillbaka stannade vi till vid brandplatsen för att visa "sladden" som inte var med i början på veckan. Kvällen avslutades med någon pilsner och massa tjöt. Massa fina krokiga vägar idag, blev totalt 21 mil.

Fredag:

Efter frukost åker vi till favoritmacken (Q-STAR i Skinnskatteberg) och fyller på lite soppa. Sedan drar vi vidare till Kloten stugby där vi tog en bensträckare och kollade in deras Skotska bar i källaren. Reste vidare till Operan på näset, där vi fick en spontan guidning Skärfrun.

Lunchen intogs med fantastisk utsikt från Toppstugan. Kaffe och glass intogs på Pralinfabriken vid Strippa gruva i Grythyttan.

När vi kommer till Skinnskatteberg så säger Iréne att det blir grill hemma hos henne ikväll. Väl där så visar det sig att Iréne vackra dotter Sara har stått i köket hela eftermiddagen och marinerat älgkött till grillspett, grillad Haloumi och smaskig efterrätt. Det var bara att sätta sig till bords och njuta av härligheterna, vi är lite bortskämda, men det kan vi stå ut med.

Dagens körsträcka 22 mil.

Lördag:

Frukost och packning, kramkalas och sedan for vi hemåt igen. Rraisa ledde som vanligt.